

Ludwig Lazarus Zamenhof,

Дорога

*tradukita de Соломон
Наумович Высоковский*

Ludwig Lazarus Zamenhof,

La vojo

Ludwig Lazarus Zamenhof,

Auf sicherer Bahn

tradukita de Theodor Fuchs

*Freie Übersetzung des Zamenhofschen
esperantistischen Trutzliedes "La Vojo",
der Esperantistischen Jugend gewidmet*

Сквозь мрак неприятья мы
двигаемся к цели -

Народов земли единенью.

Та цель, как маяк, что
спасает от мели,

От распрей ведёт к
примиренью.

Нас тьма не страшит, что
рождает кошмары,

Насмешки толпы,
поражений удары.

Наш путь нами выбран, для
нас он прекрасен:

Он - прям, он - победен, он -
ясен

Дорогой, упорством
пробитой.

Так малые капли, что бьют
непрестанно,

Сильнее любого гранита.

Надежда, упорство - вот
наше богатство

И символы знамени нашего
братства.

Мы цели достигнем, идя
шаг за шагом,

Под нас единяющим
флагом.

...

Tra densa mallumo brile-
tas la celo,

Al kiu kuraĝe ni iras.

Simile al stelo en nokta
ĉielo

Al ni la direkton ĝi diras.

Kaj nin ne timigas la nok-
taj fantomoj,

Nek batoj de l'sorto, nek
mokoj de l'homoj,

Ĉar klara kaj rekta kaj tre
difinita

Ĝi estas, la voj' difinita.

...

Es schimmert ein Licht durch Dun-
kel und Nacht,

Wir ziehn ihm vertrauend entgegen.

Wie nächtlich am Himmel der Ster-
ne Pracht

Uns leitet auf richtigen Wegen.

Uns schrecket nicht der Gespenster
Gedränge,

Nicht Schläge des Schicksals, der
Spott nicht der Menge,

Denn hell und klar auf sicherer
Bahn,

Zieht uns verheißend der Stern vor-
an.

...

Nur rekte, kuraĝe kaj ne flankiĝante Ni iru la vojon celitan! Eĉ guto malgranda, kon- stante frapante, Traboras la monton grani- tan. L'espero, l'obstino kaj la pacienco - Jen estas la signoj, per kies potenco Ni, paŝo posto paŝo, post longa laboro Atingon la celon en gloro.	Ohn' Wanken und Schwanken nur immer voran, Vor uns liegt klar die erkorene Bahn. Der fallende Tropfen, so schwach, so klein, Er höhlet den Felsen, durchbohrt das Gestein. Wo Glaube und Liebe und Hoffnung blühen, Da stehen auch unsere Zeichen. In ihrem Schutze nach heißen Müh'n, Das Ziel wir einst jubelnd erreichen.
--	--

Ni semas kaj semas, ne- niam laciĝas, Pri l'tempoj estontaj pensante. Cent semoj perdiĝas, mil semoj perdiĝas - Ni semas kaj semas kon- stante. "Ho, ĉesu!" mokante la ho- moj admonas - "Ne ĉesu, ne ĉesu!" en kor' al ni sonas - "Obstine antaŭen! La ne- poj vin benos, Se vi pacience eltenos!"	Wir streuen den Samen ohn' Unter- laß, Gedenkend der kommenden Zeiten. Manch Same verdorrt, manch Same verweht, Wir neue Saaten bereiten. "Laßt ab", ruft die Menge, "Euch blüht kein Glück", "Steht fest", so tönt es im Chore zurück. Weicht nimmer dem Spotte, weicht nimmer dem Drohn, Euch winkt in der Zukunft ein herr- licher Lohn.
---	--

Se longa sekeco aŭ ventoj subitaj Velkantaj foliojn deŝiras, Ni dankas la venton kaj, repurigitaj Ni forton pli freŝan akiras. Ne mortos jam via bravega anaro, Ĝin jam ne timigas la ven- to, nek staro, Obstine ĝi paŝas, provita, hardita, Al cel' unu fojon signita!	Die welkdenden Blätter, wom Stur- me verweht, Sie wirbeln auf nieder. Der Sturm erfrischt und reinigt die Luft, Gibt frische Kräfte uns wieder. Unsere brave Mannschaft wanket nicht, Es sind gar wackere Streiter, Erprobt und gehärtet im heißen Kampf, Ziehn ruhig des Weges sie weiter.
--	--

...

...

...

Nur rekte, kuraĝe kaj ne flankiĝante	Es bricht durch das Dunkel ein hel- les Licht,
Ni iru la vojon celitan!	Es strahlt uns verheiend entgegen.
E guto malgranda, kon- stante frapante,	Wir bangen und wanken und schwanken nicht,
Traboras la monton grani- tan.	Hell wird es auf all unseren Wegen.
L'espero, l'obstino kaj la pacienco -	Uns schrecket der Hohn nicht, uns schreckt nicht der Spott,
Jen estas la signoj, per kies potenco	Was immer die Menge auch triebe.
Ni, pao posto pao, post longa laboro	Mit uns ist die Hoffnung, mit uns ist Gott,
Atingon la celon en gloro.	Mit uns ist die ewige Liebe.

*Traduko de la Esperanta poemo "La vojo" de LUDWIG LAZARUS ZAMENHOF (Ludoviko Lazaro Zamenhofo, *1859-12-15 - †1917-04-14) en la Rusan de Соломон Наумович Высокoвский .*

Arg-969-1956 (2014-03-05
22:20:50)

*Verkinto de tiu ĉi Esperanta poemo estas LUDWIG LAZARUS ZAMENHOF (Ludoviko Lazaro Zamenhofo, *1859-12-15 - †1917-04-14).*

Arg-969-1950 (2014-03-01
10:57:16)

*Traduko de la Esperanta poemo "La vojo" de LUDWIG LAZARUS ZAMENHOF (Ludoviko Lazaro Zamenhofo, *1859-12-15 - †1917-04-14) en la Germanan de THEODOR FUCHS (*1842-09-15 - †1925-10-05).*

Arg-969-1951 (2014-02-13 23:48:49)

Tiu ĉi poem-germanigo aperis en 1911 ĉe A. Schnfeld, I. Universittsstr. 8, Vieno, Astrujo. Pri la tradukinto vidu la vikipedian retejon http://de.wikipedia.org/wiki/Theodor_Fuchs a http://eo.wikipedia.org/wiki/Theodor_Fuchs.